

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 573

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 3 iulie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
LEGI ȘI DECRETE				
259.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice.....	2-12		
872.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice.....	12		
★				
261.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/2006 pentru completarea art. 16 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării.....	12		
878.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/2006 pentru completarea art. 16 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării.....	13		
★				
264.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2006 privind sprijinul direct al statului acordat producătorilor agricoli din sectorul vegetal în anul 2006.....	13-14		
		881.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2006 privind sprijinul direct al statului acordat producătorilor agricoli din sectorul vegetal în anul 2006.....	14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
		1.120.	— Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 206/2003 privind înființarea Comisiei de coordonare a mișcării navelor maritime și fluviale în porturile maritime Constanța, Mangalia și Midia.....	15
ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA				
		64.	— Hotărâre a Conferinței Camerei Auditorilor Financieri din România cu privire la aprobarea materialelor prezentate în cadrul acestei conferințe	15-16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din 24 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) În sensul prezentei legi, *monumentele istorice* sunt bunuri imobile, construcții și terenuri situate pe teritoriul României, semnificative pentru istoria, cultura și civilizația națională și universală.“

2. La articolul 1, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) Pot fi clasate ca monumente istorice bunurile imobile situate în afara granițelor, proprietăți ale statului român, cu respectarea legislației statului pe teritoriul căruia se află.“

3. La articolul 4, alineatele (2), (4), (5), (6), (7) și (8) vor avea următorul cuprins:

„(2) Monumentele istorice proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale sunt inalienabile, imprescriptibile și insesizabile; aceste monumente istorice pot fi date în administrare instituțiilor publice, pot fi concesionate, date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică sau închiriate, în condițiile legii, cu avizul Ministerului Culturii și Cultelor sau, după caz, al serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor.

.....
 (4) Monumentele istorice aflate în proprietatea persoanelor fizice sau juridice de drept privat pot fi vândute numai în condițiile exercitării dreptului de preemțiune ale statului român, prin Ministerul Culturii și Cultelor, pentru monumentele istorice clasate în grupa A, sau prin serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, pentru monumentele istorice clasate în grupa B, ori al unităților administrativ-teritoriale, după caz, potrivit prezentei legi, sub sancțiunea nulității absolute a vânzării.

(5) Proprietarii, persoane fizice sau juridice de drept privat, care intenționează să vândă monumente istorice, transmit serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor înștiințarea privind intenția de vânzare, însoțită de documentația stabilită prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

(6) Serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor transmit Ministerului Culturii și Cultelor

înștiințarea, documentația și propunerea de răspuns, în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea acestora.

(7) Termenul de exercitare a dreptului de preemțiune al statului este de maximum 25 de zile de la data înregistrării înștiințării, documentației și a propunerii de răspuns la Ministerul Culturii și Cultelor sau, după caz, la serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor; titularii dreptului de preemțiune vor prevedea în bugetul propriu sumele necesare destinate exercitării dreptului de preemțiune; valoarea de achiziționare se negociază cu vânzătorul.

(8) În cazul în care Ministerul Culturii și Cultelor sau serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor nu își exercită dreptul de preemțiune în termenul prevăzut la alin. (7), acest drept se transferă autorităților publice locale, care îl pot exercita în maximum 15 zile.“

4. La articolul 4, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (8¹), cu următorul cuprins:

„(8¹) Comunicările privind neexercitarea dreptului de preemțiune au termen de valabilitate pentru întregul an calendaristic în care au fost emise, inclusiv pentru situațiile în care monumentul istoric este vândut de mai multe ori.“

5. După articolul 4 se introduce un nou articol, articolul 4¹, cu următorul cuprins:

„Art. 4¹. — În actele de înstrăinare, concesionare, închiriere, dare în administrare sau dare în folosință gratuită a monumentelor istorice se va menționa regimul de monument istoric al imobilelor și obligația protejării acestora potrivit prezentei legi.“

6. La articolul 8, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Pentru fiecare monument istoric se instituie zona sa de protecție, delimitată pe baza reperelor topografice, geografice sau urbanistice, în funcție de trama stradală, relief și caracteristicile monumentului istoric, după caz, prin care se asigură conservarea integrată și punerea în valoare a monumentului istoric și a cadrului său construit sau natural.

(2) Delimitarea și instituirea zonei de protecție se realizează, simultan cu clasarea bunului imobil ca monument istoric, în condițiile legii.“

7. La articolul 8, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Autoritățile publice locale competente vor include în planurile urbanistice și în regulamentele aferente zonele de protecție delimitate conform alin. (2).“

8. La articolul 8, alineatul (4) se abrogă.

9. Denumirea capitolului II al titlului II va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL II

***Inventarierea și clasarea monumentelor istorice*“**

10. Articolul 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) *Inventarierea monumentelor istorice* reprezintă acțiunea de strângere a totalității informațiilor, documentelor, studiilor, cercetărilor și a documentațiilor cu privire la identificarea imobilelor susceptibile de a dobândi calitatea de monument istoric, a imobilelor clasate ca monumente istorice, a monumentelor istorice declasate, precum și a celor distruse sau dispărute.

(2) Inventarul monumentelor istorice reprezintă o bază de date, actualizată permanent prin operațiunile necesare de corelare, în vederea asigurării unei informări permanente și exacte în legătură cu situația imobilelor monumente istorice.

(3) *Clasarea* este procedura prin care se conferă regim de monument istoric unui bun imobil conform art. 7.

(4) Inventarierea și clasarea se realizează potrivit dispozițiilor prevăzute de prezenta lege și în conformitate cu normele metodologice de inventariere și clasare a monumentelor istorice, aprobate prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

(5) Pentru realizarea inventarierii monumentelor istorice, autoritățile și instituțiile publice competente comunică serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, la solicitarea acestora, date privind situația juridică a imobilelor.“

11. La articolul 12 alineatul (1) punctul 2, literele a) și c) vor avea următorul cuprins:

„a) proprietarului bunului imobil;

.....
c) Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice, a Comisiei Naționale de Arheologie sau a Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor;“

12. La articolul 12 alineatul (1) punctul 2, după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) instituțiilor publice cu atribuții în domeniu.“

13. La articolul 12, alineatele (2) și (4) vor avea următorul cuprins:

„(2) Dosarul de clasare sau de declasare este întocmit de serviciile deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, de regulă, prin experți autorizați sau specialiști atestați înscrși în registrele Ministerului Culturii și Cultelor și se înaintează compartimentului de specialitate din Ministerul Culturii și Cultelor, care îl analizează și îl prezintă, după caz, Comisiei Naționale de Arheologie și/sau

Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice spre analiză și propuneri. Secretarul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice elaborează proiectul de ordin de clasare sau de declasare, pe care îl înaintează ministrului culturii și cultelor spre aprobare.

.....
(4) Comunicarea de clasare sau de declasare, respectiv, după caz, răspunsul motivat privind neclasarea sau nedeclasarea, se comunică proprietarului și titularilor altor drepturi reale, precum și autorității administrației publice locale de către serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, în termen de cel mult 30 de zile de la data primirii lor de la Ministerul Culturii și Cultelor sau de la publicarea lor în Monitorul Oficial al României, Partea I, după caz.“

14. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor au obligația de a comunica de îndată proprietarului, titularului dreptului de administrare sau, respectiv, titularului altui drept real asupra bunului imobil declanșarea procedurii de clasare sau de declasare.

(2) De la data comunicării către proprietar sau către titularul altor drepturi reale a declanșării procedurii de clasare și până la publicarea ordinului de clasare sau până la comunicarea neclasării, după caz, dar nu mai mult de 12 luni, bunului imobil în cauză i se aplică regimul juridic al monumentelor istorice.“

15. La articolul 14, alineatele (1), (6) și (7) vor avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Comunicarea de clasare, de declasare sau răspunsul privind neclasarea sau nedeclasarea pot fi contestate de proprietarul bunului imobil în cauză la Ministerul Culturii și Cultelor în termen de 30 de zile de la data comunicării; contestația se soluționează în termen de 30 de zile de la înregistrare.

.....
(6) La data rămânerii definitive a comunicării de declasare sau de la data comunicării răspunsului privind neclasarea, regimul de monument istoric al bunului încetează, iar reluarea procedurii de clasare sau de declasare nu poate interveni înainte de 3 ani, în absența descoperirii unor elemente noi care să o justifice.

(7) În situația introducerii unei acțiuni în contencios administrativ împotriva ordinului de clasare sau a comunicării declanșării procedurii de clasare, până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, asupra bunului imobil în cauză se aplică regimul juridic al monumentelor istorice.“

16. La articolul 15, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Ordinul de clasare sau de declasare se publică, prin grija Ministerului Culturii și Cultelor, în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 15 zile de la rămânerea definitivă.“

17. Articolul 17 va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Monumentele istorice, zonele de protecție și zonele construite protejate, definite potrivit legii, se evidențiază în planurile de amenajare a teritoriului și în planurile urbanistice ale unităților administrativ-teritoriale.

(2) În condițiile legii și în baza avizului Ministerului Culturii și Cultelor, în scopul protejării valorilor de patrimoniu cultural ce au determinat instituirea zonei construite protejate, autoritățile publice locale pot institui servituți, pot interzice desființarea sau modificarea construcțiilor.

(3) Calitatea de monument istoric, precum și cea de zonă construită protejată, de oraș istoric sau de sat istoric se marchează printr-un însemn distinctiv amplasat de reprezentanții primăriilor pe monumentul istoric, la intrarea în zona construită protejată sau în orașul istoric ori satul istoric, după caz, în conformitate cu normele metodologice aprobate prin ordin al ministrului culturii și cultelor. Costul însemnelor distinctive se suportă de către autoritățile publice locale.“

18. Articolul 18 va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) În sensul prezentei legi, prin *declasare* se înțelege radierea din Lista monumentelor istorice a unui bun imobil sau a unei părți din acesta, prin menționarea în listă a ordinului de declasare.

(2) Serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor comunică proprietarului, titularului dreptului de administrare sau titularului altui drept real asupra monumentului istoric declasat, după caz, în maximum 5 zile de la publicarea ordinului de declasare, efectuarea radierii.

(3) Declasarea monumentelor istorice urmează aceeași procedură ca cea prevăzută pentru clasare. Ea este declanșată din oficiu în oricare dintre situațiile următoare:

a) descărcarea de sarcină arheologică, în cazul siturilor arheologice, conform avizului Comisiei Naționale de Arheologie;

b) dispariția monumentului istoric;

c) constatarea pierderii calității de monument istoric a imobilului.

(4) Erorile materiale din Lista monumentelor istorice pot fi îndreptate din oficiu sau în urma solicitării oricărei persoane interesate.“

19. Articolul 20 va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) *Clasarea de urgență* este procedura excepțională prin care un bun imobil aflat în pericol iminent de distrugere sau de alterare fizică este clasat în grupa A sau B, după caz, în vederea luării măsurilor urgente necesare pentru salvarea sa.

(2) Serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor pot declanșa procedura de clasare de urgență, din oficiu sau la solicitarea oricărei persoane interesate.

(3) Declanșarea procedurii de clasare de urgență se efectuează în maximum 3 zile de la identificarea situației

imobilului sau înregistrarea solicitării privind situația imobilului, pe baza notei de constatare elaborate de delegatul serviciului public deconcentrat al Ministerului Culturii și Cultelor al muzeului județean, respectiv al muzeului municipiului București, sau al autorităților administrației publice locale, după caz.

(4) Serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor comunică imediat în scris proprietarului bunului imobil declanșarea procedurii de clasare de urgență a imobilului în Lista monumentelor istorice. De la data comunicării declanșării procedurii de clasare de urgență până la finalizarea procedurii, imobilului i se aplică regimul juridic al monumentelor istorice.

(5) Împotriva declanșării procedurii de clasare de urgență sau a ordinului de clasare de urgență, proprietarul se poate adresa instanței de contencios administrativ.

(6) Până la soluționarea litigiului, bunului imobil în cauză i se aplică regimul juridic al monumentelor istorice.

(7) La solicitarea serviciilor deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, proprietarii imobilelor propuse pentru clasare din oficiu sau de urgență vor transmite acestora documentele necesare completării dosarului de clasare.“

20. La articolul 21, alineatele (1) și (3) vor avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Lista monumentelor istorice cuprinde monumentele istorice clasate în grupa A sau B și se întocmește de Institutul Național al Monumentelor Istorice.

.....
(3) Lista monumentelor istorice stă la baza întocmirii cadastrului de specialitate al monumentelor istorice, a planurilor de amenajare a teritoriului și a planurilor urbanistice.“

21. La articolul 22, alineatele (1) și (3) vor avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Intervențiile asupra monumentelor istorice se fac numai pe baza și cu respectarea avizului emis de către Ministerul Culturii și Cultelor sau, după caz, de către serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor.

.....
(3) Autorizația de construire, autorizația de desființare, precum și autorizațiile referitoare la intervențiile prevăzute la alin. (2) se eliberează numai pe baza și în conformitate cu avizul Ministerului Culturii și Cultelor sau, după caz, al serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor și cu celelalte avize, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.“

22. La articolul 22 alineatul (2), literele a) și d) vor avea următorul cuprins:

„a) toate lucrările de cercetare, conservare, construire, extindere, consolidare, restructurare, amenajări peisagistice și de punere în valoare, care modifică substanța sau aspectul monumentelor istorice;

.....

d) schimbări ale funcțiunii sau destinației monumentelor istorice, inclusiv schimbările temporare;”.

23. Articolul 23 va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) Intervențiile care se efectuează asupra imobilelor care nu sunt monumente istorice, dar care se află în zone de protecție a monumentelor istorice sau în zone construite protejate se autorizează pe baza avizului Ministerului Culturii și Cultelor sau, după caz, al serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor și a celorlalte avize, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

(2) Toate intervențiile care se efectuează asupra monumentelor istorice, altele decât cele de schimbare a funcțiunii sau a destinației, de întreținere sau de reparații curente, indiferent de sursa lor de finanțare și de regimul de proprietate a imobilului, se fac sub inspecția și controlul propriu ale Ministerului Culturii și Cultelor, respectiv ale serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, cu personal atestat, în condițiile legii.

(3) În condițiile legii, în cazul realizării de lucrări neautorizate, fără avize sau care încalcă avizele de specialitate, personalul de inspecție abilitat are dreptul să întrerupă lucrările până la intrarea în legalitate, să aplice sancțiuni și, după caz, să dispună revenirea la situația inițială și să sesizeze organele de cercetare penală.

(4) Elaborarea expertizelor tehnice, a proiectelor de consolidare, restaurare, verificarea tehnică a proiectelor și dirigentarea lucrărilor se efectuează numai de experți și/sau specialiști atestați de către Ministerul Culturii și Cultelor, cu respectarea exigențelor specifice domeniului monumentelor istorice și a cerințelor privind calitatea lucrărilor în construcții.

(5) Protejarea și conservarea monumentelor istorice reprezentând descoperiri arheologice rămase decopertate se face, în condițiile legii, de către investitori, sub coordonarea responsabilului științific al șantierului și a instituției organizatoare.”

24. Articolele 24—26 se abrogă.

25. La articolul 27, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, potrivit prevederilor prezentei legi, Ministerul Culturii și Cultelor organizează compartimente de specialitate în aparatul propriu, precum și instituții subordonate, având drept atribuții activitățile de cercetare, inventariere, avizare, inspecție și control, conservare, restaurare și punere în valoare a monumentelor istorice.”

26. Articolul 28 va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) În vederea protejării monumentelor istorice Ministerul Culturii și Cultelor îndeplinește, direct sau prin serviciile sale publice deconcentrate ori prin alte instituții publice subordonate, următoarele atribuții:

1. organizează sistemul național de cercetare, inventariere, clasare a monumentelor istorice, de elaborare a reglementărilor din domeniu, de inspecție și control a monumentelor istorice;

2. avizează reglementările, normele și metodologiile cu aplicabilitate pentru domeniul monumentelor istorice, în cazul în care acestea sunt elaborate de alte autorități decât Ministerul Culturii și Cultelor;

3. conferă, prin ordin al ministrului culturii și cultelor, regimul de monument istoric;

4. publică Lista monumentelor istorice, întocmită de Institutul Național al Monumentelor Istorice, în Monitorul Oficial al României, Partea I, și o actualizează, potrivit legii, la fiecare 5 ani;

5. face propuneri pentru cuprinderea în proiectul bugetului de stat a sumelor necesare în vederea finanțării cheltuielilor pentru protejarea monumentelor istorice;

6. emite avizele necesare în vederea eliberării autorizațiilor de construire pentru lucrările și intervențiile asupra monumentelor istorice;

7. emite avizul privind regulamentele de construcție din zonele de protecție a monumentelor istorice și în zonele construite protejate;

8. emite avizul privind studiile de fundamentare istorico-științifică pentru delimitarea zonelor de protecție a monumentelor istorice sau a zonelor construite protejate, ale secțiunilor de specialitate din planurile de amenajare a teritoriului și planurilor urbanistice, precum și pentru proiectele de restaurare a monumentelor istorice;

9. emite avizul pentru Planul de amenajare a teritoriului național — secțiunea „Zone construite protejate”, precum și pentru secțiunile de specialitate din planurile de amenajare a teritoriului care au ca obiect monumente istorice sau zone construite protejate;

10. emite avizele pentru secțiunile de specialitate din planurile urbanistice generale ale unităților administrativ-teritoriale, planurile urbanistice zonale, precum și din planurile urbanistice de detaliu, care au ca obiect monumente istorice sau zone construite protejate;

11. emite avizele pentru intervenții asupra imobilelor situate în zonele de protecție a monumentelor istorice și în zonele construite protejate, pentru care nu există regulamente de construcție avizate conform pct. 7;

12. inițiază, atunci când este necesar, sau solicită consiliilor județene sau Consiliului General al Municipiului București, după caz, exproprierea pentru cauză de utilitate publică a monumentelor istorice, în vederea salvării acestora de la distrugere și degradare;

13. coordonează, prin diriginți de specialitate ai Oficiului Național al Monumentelor Istorice, atestați de Ministerul Culturii și Cultelor, lucrările de conservare, consolidare și restaurare a monumentelor istorice, atunci când intervențiile sunt finanțate total sau parțial din fondurile alocate de Ministerul Culturii și Cultelor;

14. asigură inspecția și controlul propriu la monumentele istorice privind starea lor de conservare și respectarea avizelor de specialitate emise, precum și controlul propriu al șantierelor având drept obiect monumentele istorice, indiferent de regimul de proprietate și de grupa

monumentului istoric, de natura operațiunilor și de sursa lor de finanțare;

15. constată contravenții și aplică sancțiuni prin împuternicirii săi și ia măsurile corespunzătoare de sesizare a organelor de cercetare penală, în cazul infracțiunilor;

16. instituie, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Registrul specialiștilor, Registrul experților și verificatorilor tehnici, precum și Registrul operatorilor economici din domeniul protejării monumentelor istorice;

17. emite atestate pentru specialiștii și experții în domeniul protejării monumentelor istorice, în conformitate cu metodologia aprobată prin ordin al ministrului culturii și cultelor;

18. reglementează pentru domeniul monumentelor istorice funcționarea operatorilor economici care au ca obiect de activitate efectuarea de cercetări, proiectarea și executarea de lucrări la monumente istorice, în conformitate cu metodologia aprobată prin ordin al ministrului culturii și cultelor;

19. avizează reglementările, normele și metodologiile elaborate de autoritățile și instituțiile publice abilitate, privind:

a) organizarea și funcționarea sistemului național de educație, formare, specializare și perfecționare a specialiștilor din domeniul protejării monumentelor istorice;

b) prevenirea și stingerea incendiilor la monumente istorice;

c) măsurile de protecție specială a monumentelor istorice în caz de conflict armat, de protecție împotriva actelor de terorism sau în situații de urgență;

d) stabilirea planurilor și măsurilor de prevenire a distrugerilor cauzate de calamități sau dezastre naturale la monumente istorice;

e) înlăturarea sau diminuarea factorilor poluanți la monumente istorice și în zonele de protecție a acestora;

f) elaborarea cadastrului monumentelor istorice;

20. avizează folosirea materialelor, tehnicilor și tehnologiilor noi pentru restaurarea monumentelor istorice;

21. susține, în condițiile legii, programe și proiecte de revitalizare și punere în valoare a monumentelor istorice, hotărăște strategii și cofinanțează programe și publicații pentru animarea culturală și stimularea interesului public față de monumentele istorice;

22. instituie și controlează amplasarea însemnului distinctiv care atestă regimul de monument istoric al unui bun imobil, în vederea protejării sale în timp de pace sau de conflict armat;

23. colaborează cu organizațiile neguvernamentale, în condițiile legii, la realizarea de programe și proiecte de protejare a monumentelor istorice;

24. asigură funcționarea, logistica, secretariatul și sediul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice și, prin serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și

Cultelor, pentru comisiile regionale ale monumentelor istorice;

25. colaborează cu organismele internaționale interesate și participă, în cooperare cu acestea, la finanțarea programelor de protejare a monumentelor istorice, inclusiv a celor înscrise în Lista Patrimoniului Mondial;

26. exercită, în numele statului, dreptul de preemțiune asupra monumentelor istorice clasate în grupa A;

27. inițiază, la propunerea Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice și, după caz, a Comisiei Naționale de Arheologie, proiecte de hotărâre a Guvernului privind acordarea statutului de oraș istoric sau sat istoric;

28. finanțează editarea și publicarea Revistei monumentelor istorice și a Buletinului monumentelor istorice.

(2) În situații de urgență, stări potențial generatoare de situații de urgență, situații care privesc siguranța națională sau în alte situații excepționale, Ministerul Culturii și Cultelor poate emite avize de urgență pentru intervenții asupra monumentelor istorice, fără consultarea Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice sau, după caz, a Comisiei Naționale de Arheologie, cu condiția ca intervențiile să fie reversibile.

(3) Pentru eliberarea avizelor prevăzute la alin. (1) pct. 6—10 nu se percep taxe sau tarife.

(4) Pentru eliberarea atestatorilor, avizelor și autorizațiilor prevăzute la alin. (1) pct. 11, 17 și 18 se percep taxe și tarife, care se fac venit la Ministerul Culturii și Cultelor sau la serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor și se gestionează în regim extrabugetar, în condițiile legii, exclusiv pentru acțiuni, proiecte și programe în domeniul monumentelor istorice.

(5) Nivelul taxelor și tarifelor care se percep potrivit alin. (3) se stabilește prin ordin al ministrului culturii și cultelor.“

27. La articolul 29, alineatele (3), (4) și (6) vor avea următorul cuprins:

„(3) Principalele atribuții ale Institutului Național al Monumentelor Istorice sunt:

a) actualizarea inventarului monumentelor istorice;

b) actualizarea periodică a Listei monumentelor istorice;

c) elaborarea normelor și metodologiilor specifice pentru domeniul monumentelor istorice, care se aprobă prin ordin al ministrului culturii și cultelor;

d) elaborarea dosarelor pentru monumentele istorice propuse a fi incluse în Lista Patrimoniului Mondial;

e) gestionarea, în condițiile legii, a fondurilor destinate inventarierii, elaborării normelor și metodologiilor pentru monumente istorice, investigațiilor, proiectelor-pilot, expertizelor tehnice, cercetărilor și studiilor specifice;

f) administrarea inventarului și fondului documentar al monumentelor istorice — care cuprinde: arhiva, fototeca, fondul cartografic și biblioteca monumentelor istorice — care sunt proprietatea publică a statului român;

g) coordonarea activității serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor și a oficiilor de cadastru și publicitate imobiliară privind realizarea inventarului și a cadastrului de specialitate al monumentelor istorice, care au obligația includerii monumentelor istorice în planurile cadastrale și în hărțile topografice;

h) editarea Revistei monumentelor istorice și a Buletinului monumentelor istorice, precum și a altor publicații de specialitate, pe orice tip de suport;

i) colaborarea cu Oficiul Național al Monumentelor Istorice pentru completarea inventarului, editarea unor publicații de specialitate și pentru punerea în valoare a monumentelor istorice;

j) elaborarea și actualizarea Listei monumentelor istorice distruse sau dispărute;

k) gestionarea Registrului specialiștilor, Registrului experților și verficatorilor tehnici, precum și a procedurilor și mecanismelor de atestare și înscriere în acestea în conformitate cu metodologia aprobată prin ordin al ministrului culturii și cultelor;

l) constituirea și actualizarea Registrului zonelor construite protejate.

(4) Institutul Național al Monumentelor Istorice organizează și realizează și alte activități aducătoare de venituri, specifice atribuțiilor sale, conform prevederilor legale, inclusiv prin încheierea de contracte cu persoane juridice sau fizice de specialitate, venituri pe care le gestionează în regim extrabugetar.

.....
(6) Institutul Național al Monumentelor Istorice dezvoltă inventarul și fondul documentar al monumentelor istorice, inclusiv prin achiziții.“

28. La articolul 29, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) Instituțiile publice cu atribuții în domeniu colaborează cu serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor și cu Institutul Național al Monumentelor Istorice pentru actualizarea inventarului și fondului documentar al monumentelor istorice și transmit acestora, la cerere, copii de pe documentele, studiile, cercetările și publicațiile privind monumentele istorice de care dispun.“

29. La articolul 30, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Principalele atribuții ale Oficiului Național al Monumentelor Istorice sunt:

a) gestionarea, în condițiile legii, a fondurilor destinate cercetării, expertizării și executării lucrărilor de consolidare-restaurare și punere în valoare a monumentelor istorice finanțate de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Culturii și Cultelor și încredințate prin transfer Oficiului Național al Monumentelor Istorice;

b) fundamentarea, în conformitate cu normele privind creditarea, elaborate de Ministerul Culturii și Cultelor și aprobate prin hotărâre a Guvernului, a necesarului de credite; propunerea priorităților și evaluarea documentațiilor

prezentate de persoanele de drept privat în vederea obținerii de credite fără dobândă, cu dobândă redusă sau cu dobânda pieței, pentru efectuarea de lucrări de protejare la monumentele istorice deținute;

c) gestionarea, prin acordarea de credite în conformitate cu prevederile lit. b), în regim extrabugetar, a sumelor provenite din aplicarea timbrului monumentelor istorice, precum și din alte surse cu aceeași destinație, obținute în condițiile legii; sumele încasate din rambursări de credite și plăți din dobânzi se utilizează în sistem revolving, cu același scop;

d) administrarea, în numele Ministerului Culturii și Cultelor, a monumentelor istorice intrate cu orice titlu în proprietatea statului, altele decât cele administrate de alte instituții publice; propunerea eficientizării acestora prin promovarea de proiecte și programe de revitalizare, realizarea de parteneriate sau prin concesionare, dare în folosință gratuită ori închiriere, în condițiile legii;

e) predarea documentațiilor pentru monumentele istorice la care au fost efectuate lucrări și recepții finale Institutului Național al Monumentelor Istorice, pentru actualizarea inventarului monumentelor istorice și arhivare;

f) punerea la dispoziție Institutului Național al Monumentelor Istorice a documentelor și informațiilor deținute, necesare actualizării inventarului monumentelor istorice;

g) elaborarea reglementărilor, normelor și metodologiilor specifice domeniului protejării monumentelor istorice privind conținutul-cadru al documentațiilor, tarifarea acestora, executarea lucrărilor, organizarea achizițiilor publice, contractarea și decontarea lucrărilor;

h) editarea pe orice tip de suport și comercializarea materialelor privind protejarea și punerea în valoare a monumentelor istorice;

i) organizarea și realizarea altor activități specifice atribuțiilor sale, aducătoare de venituri, conform prevederilor legale, inclusiv prin încheierea de contracte cu persoane juridice sau fizice de specialitate, pe care le gestionează în regim extrabugetar;

j) gestionarea Registrului operatorilor economici din domeniul protejării monumentelor istorice, precum și a procedurilor și mecanismelor de atestare și înscriere în acestea, în conformitate cu metodologia aprobată prin ordin al ministrului culturii și cultelor.“

30. Articolul 31 va avea următorul cuprins:

„Art. 31. — În vederea realizării măsurilor de protejare a monumentelor istorice, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, în cadrul serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, prin ordin al ministrului culturii și cultelor, se înființează și se stabilesc atribuțiile Serviciului monumentelor istorice, încadrat cu personal specializat în domeniu.“

31. La articolul 32, alineatele (1)–(3) vor avea următorul cuprins:

„Art. 32. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi, se reorganizează Comisia Națională a Monumentelor Istorice, organism științific de specialitate, fără personalitate juridică, cu rol consultativ în domeniul protejării monumentelor istorice, care funcționează pe lângă Ministerul Culturii și Cultelor.

(2) Comisia Națională a Monumentelor Istorice propune strategiile și avizarea metodologiilor, normativelor și măsurilor tehnico-științifice din domeniul protejării monumentelor istorice.

(3) Comisia Națională a Monumentelor Istorice este formată din 21 de membri, personalități, specialiști și experți atestați în domeniul protejării monumentelor istorice.“

32. La articolul 33, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — (1) Independența membrilor Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice în adoptarea propunerilor Comisiei este garantată prin prezenta lege.“

33. La articolul 34, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Funcția de secretar al Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice este îndeplinită de șeful compartimentului de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor. Funcțiile de secretari ai secțiunilor de specialitate ale Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice sunt îndeplinite de specialiști din cadrul compartimentului de specialitate al Ministerului Culturii și Cultelor.“

34. Articolul 35 va avea următorul cuprins:

„Art. 35. — (1) Comisia Națională a Monumentelor Istorice are următoarele atribuții:

a) propune aprobarea strategiei naționale privind protejarea monumentelor istorice, elaborată de Institutul Național al Monumentelor Istorice;

b) formulează prioritățile privind lucrările și măsurile necesare pentru asigurarea protejării monumentelor istorice, indiferent de situația lor juridică și de sursa de finanțare;

c) propune aprobarea, prin ordin al ministrului culturii și cultelor, a metodologiilor, normelor, normativelor și reglementărilor din domeniul protejării monumentelor istorice, elaborate de Ministerul Culturii și Cultelor sau de instituțiile specializate din subordinea acestuia;

d) propune clasarea, declasarea, neclasarea sau nedeclasarea și schimbarea grupei de clasare a monumentelor istorice;

e) propune criteriile de atestare a specialiștilor și experților din domeniul protejării monumentelor istorice, precum și criteriile de reglementare a activității operatorilor economici cu activitate în domeniul protejării monumentelor istorice;

f) propune avizarea Planului de amenajare a teritoriului național — secțiunea „Zone construite protejate“;

g) propune avizarea pentru secțiunile de specialitate din planurile privind amenajarea teritoriului care au ca obiect monumentele istorice sau zone construite protejate;

h) propune avizul privind studiile de fundamentare istorico-științifică pentru delimitarea zonelor de protecție a monumentelor istorice clasate în grupa A sau a zonelor construite protejate care cuprind monumente istorice clasate în grupa A, ale secțiunilor de specialitate din planurile de amenajare a teritoriului și planurile urbanistice, precum și pentru proiectele de restaurare a monumentelor istorice clasate în grupa A;

i) propune avizul pentru studiile de fundamentare și secțiunile de specialitate din planurile urbanistice generale ale unităților administrativ-teritoriale și din planurile urbanistice zonale, precum și pentru planurile urbanistice de detaliu, care au ca obiect monumente istorice clasate în grupa A sau zone construite protejate care cuprind monumente istorice clasate în grupa A;

j) propune avizul pentru documentațiile privind intervențiile asupra monumentelor istorice sau inscripționarea monumentelor istorice, având la bază texte avizate de organisme sau instituții științifice de specialitate;

k) propune avizul pentru intervenții asupra imobilelor situate în zonele de protecție a monumentelor istorice și în zonele construite protejate, pentru care nu există regulamente de construcție avizate conform art. 28 alin. (1) pct. 7;

l) propune monumente istorice pentru a fi incluse în Lista patrimoniului cultural și natural mondial, precum și în Lista patrimoniului mondial în pericol, elaborate de UNESCO;

m) propune avizarea folosirii unor materiale, tehnici și tehnologii noi pentru restaurarea monumentelor istorice, în baza documentațiilor de specialitate;

n) propune programe de pregătire a specialiștilor, precum și planuri-cadru de învățământ, de formare și specializare în domeniul protejării monumentelor istorice.

(2) Atribuțiile Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice menționate la alin. (1) lit. d), g), j) și k) pot fi delegate comisiilor regionale ale monumentelor istorice, în condițiile stabilite de Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice.

(3) Membrii Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice și ai comisiilor zonale ale monumentelor istorice primesc o indemnizație lunară, pentru lunile în care comisiile se întrunesc, reprezentând 20% din indemnizația lunară a unui secretar de stat, la care se adaugă decontarea cheltuielilor de participare la lucrările comisiilor.“

35. Articolul 36 va avea următorul cuprins:

„Art. 36. — (1) Comisiile regionale ale monumentelor istorice se reorganizează în comisii zonale ale monumentelor istorice pe lângă serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, ca organisme științifice de specialitate descentralizate ale

Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice, fără personalitate juridică, cu rol consultativ în domeniul protejării monumentelor istorice.

(2) Numărul, teritoriul de competență, organizarea și funcționarea comisiilor zonale ale monumentelor istorice sunt stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice, aprobat prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

(3) Comisiile zonale ale monumentelor istorice au câte 9 membri, iar președinții acestora sunt membri ai Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice.

(4) Componența comisiilor zonale ale monumentelor istorice se aprobă prin ordin al ministrului culturii și cultelor la propunerea compartimentului de specialitate din Ministerul Culturii și Cultelor. În cadrul acestora vor fi incluși arhitecții șefi ai județelor, respectiv arhitectul șef al municipiului București.

(5) Comisiile zonale ale monumentelor istorice au următoarele atribuții:

a) fundamentează și propun elementele specifice strategiei regionale privind protejarea monumentelor istorice;

b) formulează prioritățile pentru protejarea monumentelor istorice în plan regional, în vederea evaluării și asigurării fondurilor necesare;

c) analizează și propun Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice clasarea sau declasarea monumentelor istorice din regiunile lor de competență în grupa A sau B, după caz;

d) propun avizul privind documentațiile de urbanism și amenajarea teritoriului pentru instituirea, delimitarea și reglementarea construirii zonelor de protecție a monumentelor istorice clasate în grupa B sau a zonelor construite protejate cu monumente istorice clasate în grupa B;

e) propun avizarea studiilor de fundamentare din planurile de amenajare a teritoriului, planurile urbanistice generale, planurile urbanistice zonale ale localităților care cuprind monumente istorice clasate în grupa B;

f) propun avizarea planurilor urbanistice de detaliu și a proiectelor de execuție în zonele de protecție a monumentelor istorice din grupa A și în zonele protejate cu monumente istorice clasate în grupa A, pentru care există reglementări avizate de Ministerul Culturii și Cultelor;

g) propun avizul privind documentațiile tehnice care cuprind lucrări de cercetare, investigații expertize tehnice, proiecte tehnice și detalii de execuție pentru monumentele istorice clasate în grupa B;

h) propun avizul privind documentațiile pentru lucrări de întreținere și reparații curente la monumentele istorice clasate în grupa A, care nu aduc modificări de arhitectură ori ale componentelor artistice, în condițiile în care lucrările se execută cu materiale și tehnici de lucru specifice epocii de edificare a monumentului istoric;

i) îndeplinesc alte atribuții date în competență, potrivit dispozițiilor prevăzute în Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice.“

36. **Articolul 37 va avea următorul cuprins:**

„Art. 37. — (1) În cadrul Ministerului Culturii și Cultelor se constituie, prin ordin al ministrului culturii și cultelor, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, un colectiv de control pentru activitatea de protejare a monumentelor istorice.

(2) Colectivul de control pentru activitatea de protejare a monumentelor istorice are următoarele atribuții:

a) controlează, în condițiile legii, documentele și documentațiile de orice fel privind conservarea, restaurarea și protejarea monumentelor istorice;

b) constată încălcarea prevederilor legale în domeniul conservării, restaurării și protejării monumentelor istorice și propune luarea măsurilor legale ce se impun;

c) are acces, în condițiile legii, la orice monument istoric, precum și pe șantierele de cercetare sau de conservare-restaurare a monumentelor istorice; în acest scop, organele abilitate ale statului au obligația să sprijine personalul colectivului în exercitarea atribuțiilor;

d) face propuneri de sancționare, în condițiile legii, a abaterilor constatate.

(3) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (2), colectivul de control pentru activitatea de protejare a monumentelor istorice are dreptul să solicite și să primească informații și documente, în condițiile legii, de la orice persoană fizică sau juridică, aceasta având obligația de a da curs solicitării în termen de 15 zile calendaristice de la data emiterii cererii.“

37. **La articolul 38 alineatul (1), literele b), f) și k) vor avea următorul cuprins:**

„b) să asigure paza, integritatea și protecția monumentelor istorice, să ia măsuri pentru prevenirea și stingerea incendiilor, să asigure efectuarea lucrărilor de conservare, consolidare, restaurare, reparații curente și de întreținere a acestora în condițiile legii;

f) în cazul în care solicită descărcarea imobilului de sarcină arheologică, să finanțeze săpătura, cercetarea arheologică, elaborarea documentației aferente, conservarea și protejarea eventualelor vestigii descoperite cu ocazia efectuării cercetării arheologice;

k) să permită montarea și să întrețină însemnul distinctiv care marchează calitatea de monument istoric a imobilului;“.

38. **La articolul 38, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:**

„(1¹) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. h), lucrările de construcție ce fac obiectul autorizării, la monumentele istorice de categorie B, cu excepția lucrărilor la componentele artistice, pot fi efectuate și de persoane fizice sau juridice neatestate, cu condiția respectării avizelor de specialitate.“

39. La articolul 39, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 39. — (1) Pentru protejarea monumentelor istorice aflate în proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice, Ministerul Culturii și Cultelor, serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor și autoritățile administrației publice locale, după caz, pot asigura, la cererea proprietarilor, cu titlu gratuit, consultanță de specialitate, în condițiile legii.“

40. La articolul 39, alineatele (2)—(5) se abrogă.

41. La articolul 40, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 40. — (1) Contribuția financiară a statului, constând în sume alocate prin bugetul Ministerului Culturii și Cultelor cu destinația protejării monumentelor istorice, indiferent de deținător, poate să acopere total sau parțial costul lucrărilor de protejare a monumentelor istorice.“

42. După articolul 40 se introduce un nou articol, articolul 40¹, cu următorul cuprins:

„Art. 40¹. — (1) Costul lucrărilor de proiectare, expertizare, conservare, reparare, consolidare, restaurare și punere în valoare a monumentelor istorice, indiferent de grupa în care sunt clasate, ori a altor imobile din ansambluri sau situri istorice, aflate în proprietate publică ori privată, incluse în programe de importanță națională sau internațională, stabilite prin hotărâre a Guvernului inițiată la propunerea ministerelor implicate în realizarea acestora, poate fi acoperit integral ori parțial de la bugetul de stat sau al unităților administrativ-teritoriale, prin bugetul ordonatorilor de credite care participă la realizarea programelor.

(2) Pentru acoperirea costului lucrărilor prevăzute la alin. (1) nu este obligatorie constituirea de garanții de către beneficiarii contribuției.

(3) Lucrările prevăzute la alin. (1) sunt lucrări de interes public național, pentru care nu se datorează taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism și autorizației de construire.“

43. La articolul 42, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 42. — (1) Proprietarii imobilelor monumente istorice, definite potrivit art. 3 lit. a) din prezenta lege, sunt scutiți în totalitate de plata impozitului pe clădiri, cu excepția spațiilor în care se desfășoară activități economice sau comerciale.

(2) Pentru suprafața ocupată la sol de imobilele prevăzute la alin. (1) nu se plătește impozitul pe teren.“

44. La articolul 46 alineatul (1), după litera h) se introduce o nouă literă, litera i), cu următorul cuprins:

„i) elaborează planurile anuale de gestiune și protecție a monumentelor istorice de pe teritoriul unității administrativ-teritoriale care sunt înscrise în Lista patrimoniului mondial și asigură monitorizarea acestora prin personalul propriu.“

45. La articolul 47, literele c)—e) vor avea următorul cuprins:

„c) prevăd, în termen de 12 luni de la clasarea monumentelor istorice, fondurile bugetare necesare pentru elaborarea documentațiilor de urbanism și amenajare a teritoriului și a regulamentelor aferente;

d) elaborează regulamentele de urbanism pentru zonele de protecție a monumentelor istorice și pentru zonele construite protejate și le aprobă numai pe baza și în condițiile avizului Ministerului Culturii și Cultelor sau al serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, după caz;

e) elaborează sau, după caz, aprobă programe ori măsuri administrative, bugetare sau fiscale speciale de prevenire a degradării monumentelor istorice și a zonelor protejate din municipiul, orașul sau comuna respectivă, cu respectarea avizului Ministerului Culturii și Cultelor sau al serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, după caz;“.

46. La articolul 47, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) La data emiterii autorizațiilor de construcție sau de desființare, pentru lucrări ce urmează a se executa la monumente istorice, în zonele de protecție a acestora sau în zonele construite protejate, autoritățile emitente ale autorizațiilor transmit copii ale acestor documente serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor.“

47. La articolul 49, literele b) și d) vor avea următorul cuprins:

„b) inițiază, cu avizul Ministerului Culturii și Cultelor, procedura de expropriere pentru cauză de utilitate publică în vederea protejării monumentelor istorice, în situațiile și cu respectarea condițiilor prevăzute de lege;

d) eliberează autorizații de construire sau de desființare pentru monumente istorice și pentru imobile aflate în zona de protecție a monumentelor istorice sau în zonele construite protejate, numai pe baza și în condițiile avizului Ministerului Culturii și Cultelor sau ale serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, după caz.“

48. La articolul 50, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 50. — (1) Protejarea monumentelor istorice se finanțează de proprietarii sau deținătorii acestora și poate fi cofinanțată din fonduri asigurate de la bugetul de stat, bugetele locale sau din alte surse.“

49. La articolul 52, alineatele (3) și (4) vor avea următorul cuprins:

„(3) Timbrul monumentelor istorice este obligatoriu pentru:

a) cărțile poștale ilustrate, plicurile, mărcile poștale, hărțile, pliantele, broșurile, revistele, ghidurile turistice, cărțile, albumele, atlasele, enciclopediile, filmele artistice și documentare, casetele video, compact-discurile,

diapozitivele, videoclipurile, cardurile bancare și cartelele telefonice comercializate în România, reprezentând monumente istorice individualizate sau în ansambluri, prin imagini fotografice sau reprezentări grafice de interior sau exterior;

b) biletele de intrare, inclusiv taxele de fotografiere sau de filmare, pentru monumentele istorice puse la dispoziție publicului, în totalitate ori în parte, aflate în proprietatea sau în folosința persoanelor juridice de drept privat care desfășoară activități economice;

c) biletele de intrare la manifestările culturale, sportive sau de agrement, târguri și expoziții desfășurate în spații situate în zona de protecție a acestora sau în zonele construite protejate;

d) activitățile de cazinou, jocuri de noroc și jocuri mecanice.

(4) Timbrul monumentelor istorice se percepe de la operatorii economici, editori sau producători, de la proprietari, titulari ai dreptului de administrare sau ai altor drepturi reale asupra imobilelor situate în zona de protecție a monumentelor istorice în zonele construite protejate sau de la beneficiarii veniturilor realizate, după caz.“

50. La articolul 52, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) Se exceptează de la plata timbrului muzeele care funcționează în clădiri monumente istorice sau în zone de protecție ale acestora.

(6) Prin derogare de la prevederile alin. (3) și (4), pot fi exceptați de la plata taxei timbrului monumentelor istorice operatorii economici care, prin activitățile pe care le desfășoară, contribuie la protejarea monumentelor istorice, cu o sumă cel puțin egală celei pe care o datorează la plata taxei timbrului monumentelor istorice.“

51. Articolul 53 va avea următorul cuprins:

„Art. 53. — (1) Fondurile obținute din aplicarea timbrului monumentelor istorice se utilizează de către Oficiul Național al Monumentelor Istorice în mod exclusiv pentru:

a) acordarea de credite în condițiile art. 30 alin. (3) lit. b) și c), cu prioritate pentru lucrări de intervenție urgentă la monumente istorice, în funcție de strategia protejării monumentelor istorice;

b) finanțarea elaborării de reglementări tehnico-economice, de norme și metodologii privind elaborarea de documentații specifice, executării de lucrări, realizării de achiziții, contractării și decontării de lucrări privind monumentele istorice;

c) finanțarea unor amenajări în vederea pregătirii monumentelor istorice pentru vizitare gratuită, precum și pentru realizarea unor programe sau proiecte culturale.

(2) Cuantumul timbrului monumentelor istorice se stabilește prin hotărâre a Guvernului și se actualizează, anual, prin ordin al ministrului culturii și cultelor.“

52. La articolul 56, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 56. — (1) Constituie contravenții la regimul de protejare a monumentelor istorice următoarele fapte, dacă, potrivit legii, nu constituie infracțiuni:

a) executarea de lucrări asupra unui imobil după declanșarea procedurii de clasare sau asupra unui monument istoric, fără avizul Ministerului Culturii și Cultelor;

b) încălcarea de către proprietar sau de către titularul dreptului de administrare a unui monument istoric a obligațiilor prevăzute la art. 38;

c) nevirarea contravalorii timbrului monumentelor istorice, precum și a taxelor și tarifelor prevăzute de prezenta lege;

d) organizarea manifestărilor prevăzute la art. 8 alin. (5) și (6), în lipsa acordului autorității competente;

e) neprecizarea în certificatul de urbanism a necesității obținerii avizului Ministerului Culturii și Cultelor sau a serviciilor deconcentrate ale acestuia, după caz, pentru lucrările propuse la monumente istorice în zona de protecție a acestora ori în zonele protejate;

f) eliberarea autorizațiilor de construire sau de desființare pentru lucrări la monumente istorice în zonele protejate fără avizul Ministerului Culturii și Cultelor ori a serviciilor deconcentrate, după caz.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a), e) și f) se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, iar cele menționate la alin. (1) lit. b)—d) se sancționează cu amendă de la 4.000 lei la 8.000 lei.“

53. După articolul 56 se introduce un nou articol, articolul 56¹, cu următorul cuprins:

„Art. 56¹. — Nivelul amenzilor prevăzute la art. 56 poate fi actualizat prin hotărâre a Guvernului.“

54. Articolul 58 va avea următorul cuprins:

„Art. 58. — Contravențiilor prevăzute la art. 56 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.“

55. Articolul 60 va avea următorul cuprins:

„Art. 60. — (1) Lista cuprinzând monumentele, ansamblurile și siturile istorice, aprobată de Comisia Națională a Monumentelor, Ansamblurilor și Siturilor Istorice în anii 1991—1992, cu modificările și completările ulterioare, rămâne în vigoare. În termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Institutul Național al Monumentelor Istorice va actualiza Lista monumentelor istorice, potrivit atribuțiilor stabilite prin art. 29 alin. (3).

(2) Serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor sunt obligate să înștiințeze, în scris, proprietarii sau titularii drepturilor reale asupra monumentelor istorice despre regimul juridic special al imobilelor în cauză și să le transmită obligația privind folosința monumentului istoric.“

56. Articolele 61 și 63 se abrogă.

Art. II. — În cuprinsul actelor normative în vigoare sintagma *Lista cuprinzând monumentele istorice* se înlocuiește cu sintagma *Lista monumentelor istorice*.

Art. III. — În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, în cadrul Inspectoratului General al Poliției Române din Ministerul Administrației și Internelor se organizează structuri specializate în prevenirea, descoperirea și urmărirea faptelor ilegale care privesc monumentele istorice, zonele de protecție ale acestora, precum și zonele construite protejate.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 23 iunie 2006.
Nr. 259.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 22 iunie 2006.
Nr. 872.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/2006 pentru completarea art. 16 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26 din 29 martie 2006 pentru unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 3 aprilie 2006.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 27 iunie 2006.
Nr. 261.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 26/2006 pentru completarea
art. 16 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri
pentru accelerarea privatizării**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/2006 pentru completarea art. 16 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 26 iunie 2006.
Nr. 878.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2006 privind sprijinul direct al statului
acordat producătorilor agricoli din sectorul vegetal în anul 2006**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20 din 2 martie 2006 privind sprijinul direct al statului acordat producătorilor agricoli din sectorul vegetal în anul 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 216 din 9 martie 2006, cu următoarele modificări și completări:

1. Alineatul (1) al articolului 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Producătorii agricoli, persoane fizice și/sau juridice, care înființează și/sau exploatează culturile prevăzute în anexa nr. 1, înscriși în Registrul agricol/Registrul fermelor/alte evidențe funciare, beneficiază de sprijin direct al statului, denumit în continuare *sprijin direct*, pe unitatea de suprafață, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, în cadrul programului «Dezvoltarea durabilă a sectorului vegetal, a sectorului zootehnic și piscicol, precum și alte programe pe care Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale trebuie să le pună în aplicare».”

2. La articolul 4, alineatul (1), litera a) a alineatului (2) și alineatul (3) vor avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Sprijinul direct se acordă producătorilor agricoli prevăzuți la art. 1, care au calitatea de: proprietari, arendași, concesionari, asociați în participațiune, societăți agricole constituite în baza Legii nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, societăți comerciale constituite în baza Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cooperative agricole constituite în baza Legii cooperăției agricole nr. 566/2004, cu modificările ulterioare, unități de învățământ agricol și/sau silvic, institute și stațiuni de cercetare și producție agricolă, societăți naționale, unități de cult și penitenciare.

.....
a) fac dovada utilizării seminței certificate ca sămânță prebază, bază, certificată, comercială sau standard, în funcție de specie, conform legislației în vigoare;

.....

(3) Proprietarii fac dovada dreptului de proprietate asupra terenurilor înscrise în Registrul agricol/Registrul fermelor/alte evidențe funciare.“

3. La articolul 4, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Documentele doveditoare ale plății arendei/redevenței sau a altor obligații contractuale legate de folosința terenurilor sunt: copie de pe borderoul de plată a arendei/adeverință de la Agenția Domeniilor Statului sau alte documente doveditoare, după caz.“

4. La articolul 5, partea introductivă a alineatului (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Cererile solicitanților sprijinului direct sunt înregistrate de reprezentanții teritoriali ai sucursalelor județene și a municipiului București ale Agenției în Registrul unic pentru acordarea sprijinului direct, însoțite de documentele care fac dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 4 alin. (3), (4) și (5) și de următoarele documente de identificare:“.

5. Alineatele (1) și (2) ale articolului 8 vor avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Reprezentanții teritoriali ai sucursalelor județene și a municipiului București ale Agenției, ai Oficiului Național al Denumirilor de Origine pentru Vinuri și Alte Produse Vitivinicole și ai fabricii de zahăr contractante, după caz, verifică suprafețele înființate/exploatate, pentru care s-a acordat sprijinul direct, conform celor declarate în

cererea întocmită de beneficiar, și întocmesc în prezența beneficiarului «Procesul-verbal de recepție și restituire», al cărui model este prevăzut în anexa nr. 9.

(2) La întocmirea proceselor-verbale de recepție și restituire, beneficiarii sprijinului direct prezintă o copie a facturii de cumpărare a seminței certificate sau o copie a avizului de expediție a seminței din partea unității contractante, după caz, însoțită de certificatul de calitate al furnizorului, conform regulilor și normelor în vigoare, și o copie a poliței de asigurare a culturilor.“

6. La articolul 8, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Solicitanții sprijinului direct care folosesc sămânță certificată proprie prezintă o copie a buletinului de analiză oficială.“

7. Articolul 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — După aprobarea deschiderii creditelor bugetare de către Ministerul Finanțelor Publice, din bugetul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale se alimentează contul Agenției, care virează sumele în conturile solicitanților astfel: pentru persoane juridice, la trezorerii sau la bănci comerciale, după caz, iar pentru persoane fizice, în contul deschis de acestea la băncile comerciale, la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. sau la Casa Centrală a Cooperativelor de Credit — «CREDITCOOP», după caz.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

BOGDAN OLTEANU

București, 27 iunie 2006.

Nr. 264.

PREȘEDINTELE SENATULUI

NICOLAE VĂCĂROIU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2006 privind sprijinul direct al statului acordat producătorilor agricoli din sectorul vegetal în anul 2006

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2006 privind sprijinul direct al statului acordat producătorilor agricoli din sectorul vegetal în anul 2006 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 26 iunie 2006.

Nr. 881.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 206/2003 privind înființarea Comisiei de coordonare a mișcării navelor maritime și fluviale în porturile maritime Constanța, Mangalia și Midia

În temeiul prevederilor art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 412/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 206/2003 privind înființarea Comisiei de coordonare a mișcării navelor maritime și fluviale în porturile maritime Constanța, Mangalia și Midia, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 5 martie 2003, se completează după cum urmează:

1. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Operatorii portuari, societăți comerciale care asigură încărcarea, descărcarea și transbordarea mărfurilor în porturile Constanța, Mangalia și Midia, vor stabili zilnic, împreună cu reprezentanții Societății Naționale de Transport Feroviar de Marfă «C.F.R. Marfă» — S.A. — Sucursala Constanța și cu cei ai Companiei Naționale de Căi Ferate «C.F.R.» — S.A. — Sucursala Regională C.F. Constanța, programul de încărcare și descărcare a vagoanelor, precum și programul de circulație al trenurilor. Realizarea

programului stabilit va fi prezentată de către cei implicați, spre informare, în cadrul ședințelor zilnice ale Comisiei de coordonare a mișcărilor navelor maritime și fluviale în porturile maritime Constanța, Mangalia și Midia.“

2. După poziția 9 din anexa nr. 1 „Componența Comisiei de coordonare a mișcării navelor maritime și fluviale în porturile maritime Constanța, Mangalia și Midia“ se introduce o nouă poziție, poziția 10, cu următorul cuprins:

„10. Reprezentantul Companiei Naționale de Căi Ferate «C.F.R.» — S.A. — Sucursala Regională C.F. Constanța.“

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,

Radu Mircea Berceanu

București, 22 iunie 2006.

Nr. 1.120.

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

a Conferinței Camerei Auditorilor Financiari din România cu privire la aprobarea materialelor prezentate în cadrul acestei conferințe

Conferința anuală ordinară a Camerei Auditorilor Financiari din România, întrunită în baza prevederilor art. 12 din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea

Guvernului nr. 983/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 din 13 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 12 lit. a)—e) și k) din același regulament, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se aprobă materialele prezentate în cadrul Conferinței anuale ordinare a Camerei Auditorilor Financiari din România, după cum urmează:

a) raportul anual de activitate al Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România în anul 2005;

b) raportul privind execuția bugetului de venituri și cheltuieli al Camerei Auditorilor Financiari din România în anul 2005 și situațiile financiare ale Camerei Auditorilor Financiari din România la 31 decembrie 2005;

c) raportul Comisiei de auditori statutare privind gestiunea Camerei Auditorilor Financiari din România pentru anul 2005;

d) bugetul de venituri și cheltuieli pentru anul 2006;

e) programul de activități al Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România pentru anul 2006;

f) Obiectivele strategice ale Camerei Auditorilor Financiari din România pentru perioada 2006—2010.

Art. 2. — Prezenta hotărâre va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit prevederilor art. 6 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,
Ion Mihăilescu

București, 6 mai 2006.
Nr. 64.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 117495